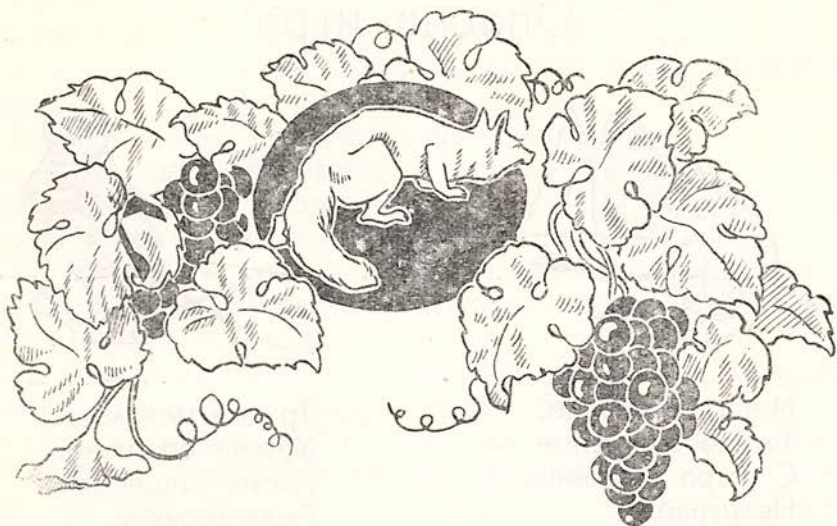

Царския зет Потуран

Народна приказка

I

Един поп посадил лозе. Научила се Кума-Лиса и ходи кжде ходи, все у поповото лозе да зоба грозде. Доде да узрее гроздето тя го преполовила.

Горкия поп не знаел що да направи, за да си запази гроздето. И капан слагал и сам ноще пазил, нищо не помага. Видял най-сетне, че не може да излезе на глава с Кума-Лиса и пазарил един пждар за лозето. Казвали го Потуран.

Заседнал Потуран на лозето, направил си колиба там, запжнал пушка и чака да дойде Кума-Лиса. Дошла тя, ала пустата пушка била ржждива, не хванала и кумата избягала.

На другия ден Потуран тихичко, предпазливо взел да запхва капан на пжтеката, дето минавала лисицата. А тя през това време го гледала от отсрешния рид и му викала:

— Глупчо, глупав Потуране!... Па аз сляпа ли сжм, та да не видя капана на пжтя.

Потуран замжлчал, ала щом се смржкнало той преместил на друго място капана. През нощта някой взел да вика:

— Олеле, крачето ми!... Отиде ми краченцето!...

Потуран се завтекжл и що да види — Кума-Лиса в капана.

— Е, Кума-Лисо, нали казваше, че не си сляпа да се хванеш!... Чакай сега да ти одера кожата за кожух, — рекжл Потуран и извадил ножа си.